

LUZSICZA ISTVÁN

Őseink bűneiről

„Arról ugyan mennyit tehetek
mit rég holt apám elkövetett?”
háborog a kalózkapitány fattya
míg a hajóhid pallóján át
tíz-húsz dugig telt kincsesládát
cipel húz-von a kikötőben partra

Közös nyelv

bábeliül szólok hozzád
de csak annyit látok: nem fogod fel
válaszod már
én sem értem –
azt hiszem
bábeli nyelven szólsz hozzám

Egyre

egyre kevesebb a vers
egyre kevesebb önanalízis
egyre kevesebb öndiagnózis
egyre kevesebb önterápia
pedig a világ ugyanolyan
beteg és rothadt
mint amilyen volt
azt hihetni hát
sikerült immunissá lenni
vagy legalább karanténba kerülni
holott lehet nem történt más:
hozzábetegedtél
mellérothadtál
s nem maradt semmi egyéb
csupán az egyre kevesebb dac
egyre kevesebb tragédia és hősi bukás
egyre kevesebb katarzisz
– pedig a világ ugyanolyan
beteg és rothadt
mint amilyen volt
csak már nem emészt oly látványosan
de egyre gyorsabban
egyre eredményesebben
míg végleg eggyé vagy szét nem váltok
hogy így is úgy is
idegen maradj